
Walny Zjazd Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków

Ochrona Zabytków 39/2 (153), 153

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Poza współpracą z UNESCO, ICOMOS współdziała również z innymi organizacjami międzynarodowymi. Akcje ICOMOS w tym zakresie są tak liczne, że trudno je tu wymienić. Jako przykład może posłużyć udział ICOMOS-u w 1984 i 1985 r. w kongresach w Bazylei; ostatni poświęcony był zagad-

nieniu wpływu turystyki na zabytki. ICOMOS z reguły uczestniczy we wszystkich ważniejszych akcjach odnoszących się do zabytków: w kolokwjach, konferencjach, kongresach organizowanych przez takie organizacje, jak Centrum Konserwacji w Rzymie, ICOM, IBI, COPAM, Europa Nostra, IFLA.

Wszędzie udział ICOMOS-u zaznacza się w sformułowaniu rezolucji, wniosków i zaleceń, które kształtują opinię publiczną w kierunku właściwej oceny zabytków i ich ochrony.

Aleksandra Żarynowa

WALNY ZJAZD STOWARZYSZENIA KONSERWATORÓW ZABYTEKÓW

Dnia 3 czerwca 1985 r. odbył się w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie Walny Zjazd Sprawozdawczy SKZ zwołany zgodnie ze statutem. Obradom przewodniczył prof. dr Władysław Slesiński – wiceprezes SKZ.

Na wstępie ogłoszono wyniki obrad jury nagrody im. Hanny Pieńkowskiej i Jerzego Łomnickiego. Laureatem został Marian Kornecki z Krakowa.

Dr Bohdan Rymaszewski – prezes SKZ wygłosił referat pt. *40 lat ochrony zabytków w Polsce Ludowej*, w którym omówił najważniejsze sprawy – w tym sukcesy i porażki – w dziedzinie ochrony i konserwacji zabytków. Z obszernego referatu warto przytoczyć kilka końcowych stwierdzeń: *„Cafe czterdziestolecie jest wielkim pasmem społecznego wysiłku służb konserwatorskich i działaczy społecznych. Działania te biegną równoległe, ale niestety – trzeba to obiektywnie stwierdzić – nie zawsze były one sukcesami konserwatorskimi. Mamy szereg błędnych rozwiązań, mamy również straty wynikające z tego – chcę to mocno podkreślić – że nie dość skutecznie myślano o systemie ochrony zabytków stanowiącym przecież jeden z elementów całej gospodarki narodowej poprzez wykorzystywanie wartości materialnych już istniejących w zabytkach. Nie ulega natomiast żadnej wątpliwości fakt, że w tym okresie zmienił się klimat na naszą korzyść. Już dzisiaj chyba nie znajdziemy pracownika administracji państwowej, który by głośno odważył się powiedzieć – a po co te zabytki.”*

Edward Gołębiowski – wiceminister kultury i sztuki podziękował konserwatorom za odpowiedzialną, prowadzoną w trudnych warunkach pracę. Przedstawił następnie ogólne zasady polityki państwa w zakresie ochrony zabytków, omówił ostatnie kroki podjęte przez resort w ramach Funduszu Rozwoju Kultury, objaśnił nowy system funkcjonowania rad narodowych i samorządu terytorialnego. Stwierdził, że zarówno ustawa o upowszechnianiu kultury, jak i ustawa o ministrze kultury i sztuki dają znaczne uprawnienia w zakresie ogólnego nadzoru nad ochroną dóbr kultury. Zasygnalizował kontynuację prac nad nowelizacją ustawy o ochronie dóbr kultury w celu

przedłożenia jej Sejmowi nowej kadencji, podkreślił, że wobec trudnej sytuacji ekonomicznej – główny nacisk musi być położony na zabezpieczenia obiektów oraz koncentrację robót i środków finansowych przy obiektach najcenniejszych i najbardziej zagrożonych. Na koniec postulował, aby Stowarzyszenie w większym stopniu przyczyniało się do integracji środowiska i podjęło prace związane z doskonaleniem zawodowym.

Marek Konopka – sekretarz generalny SKZ omówił sytuację po upływie roku od rozpoczęcia funkcjonowania Zarządu Głównego. Stwierdził, że sytuacja nie jest zadowalająca. Wiele oddziałów nie rozwinęło dotychczas systematycznej pracy organizacyjnej, w zbyt wolnym tempie rośnie liczba członków SKZ. Okres ten – to jeszcze okres wdrażania podstawowych spraw organizacyjnych. Zarząd Główny zebrał się 10 razy, komisja kwalifikacyjna – 4. Uchwalono odpowiednie regulaminy funkcjonowania obuciał, przeprowadzono nowelizację statutu, uzyskano budżet z Ministerstwa Kultury i Sztuki wystarczający na obecne potrzeby, podejmowano starania dla umocnienia pozycji wojewódzkiego konserwatora zabytków, uchwalono regulamin nagrody im. H. Pieńkowskiej i J. Łomnickiego. Odbyła się podniosła uroczystość nadania honorowego członkostwa prof. drowi Piotrowi Biegańskiemu na Zamku Królewskim w Warszawie. Wystąpiono o przyznanie nagród państwowych kandydatom wytypowanym przez SKZ. Oddział Szczeciński zorganizował interesującą konferencję urbanistyczną. Podejmowano też interwencje, niektóre skuteczne, w sprawach zagrożonych zabytków, zorganizowano spotkanie z konserwatorem zabytków m. Krakowa dla omówienia trudności i problemów tam występujących, podjęto działania dla wprowadzenia stałych szkoleń konserwatorskich, przyznania SKZ uprawnień prowadzenia działalności gospodarczej oraz wydawania gazety konserwatorskiej. Tuż przed Zjazdem pojawiła się interesująca propozycja uzyskania obiektu na Dom Pracy Twórczej w Sielcu. Podjęto w tej sprawie wstępne kroki.

Największe jednak trudności napotkano w organizowaniu systematycznej pracy poszczególnych oddziałów. Na wiele inicjatyw Zarządu brak było po prostu odzewu, jak dotychczas – jedynie Oddział Warszawski i Szczeciński pracują systematycznie.

Na zakończenie sekretarz generalny stwierdził: *„U podstaw powołania naszego Stowarzyszenia legła myśl, że skutecznym czynnikiem poprawy sytuacji – jednym z czynników, na który my jako środowisko możemy mieć wpływ – jest nasza własna kondycja konserwatorska i umiejętność wspólnego działania. Sądzymy, że realizacja tej myśli jest całkowicie możliwa i realna, choć wymaga stworzenia trwałych, mocnych podstaw organizacyjnych i takich działań, które z biegiem lat staną się naszą własną, własną tradycją”.*

Po referatach nastąpiła wielogodzinna dyskusja, w której zabrały głos 24 osoby, niektóre dwukrotnie. Na wniosek Oddziału Krakowskiego zebrani podjęli uchwałę o nadaniu honorowego członkostwa prof. drowi Alfredowi Majewskiemu, prof. Józefowi Lepiarczykowi i drowi Adamowi Świszczowskiemu. Przyjęto wnioski wytyczające tak dalszej pracy Stowarzyszenia, a mianowicie:

- podjęcie starań o zmianę Statutu w kierunku skrócenia stażu członkowskiego,
- kontynuowanie działań w celu przyznania SKZ uprawnień prowadzenia działalności gospodarczej,
- zrealizowanie wydawania czasopisma, organu Stowarzyszenia,
- podjęcie starań w celu odremontowania obiektu w Sielcu na Dom Pracy Twórczej SKZ,
- kontynuowanie wysiłków dla umocnienia pozycji wojewódzkich konserwatorów zabytków oraz poprawy bytu materialnego środowiska,
- podjęcie przez Zarząd Główny SKZ interwencji w sprawie przywrócenia naboru kandydatów na studia historii sztuki we Wrocławiu i Poznaniu,
- kontynuowanie i przyspieszenie działań dla poprawy sytuacji w zakresie szkolenia konserwatorów różnego stopnia.

(M.K.)